

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:— ତୁମେମାନେ ଏହି କବରସ୍ଥାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଶମଶାନ ଭୂମିକୁ ପରିସ୍ରାବନ ଅର୍ଥାତ୍ ସଞ୍ଚାର୍ଗରେ ପରିଣତ କରୁଛ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ, କବରସ୍ଥାନ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବେହଦର ପିତା ନିଜର ରୁହାନୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଅତି ବିଚିତ୍ର ସେବକ ଅଟନ୍ତି, କିପରି?

ଉତ୍ତର:- ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ ମୁଁ ତୁମର ଧୋବା ଅଟେ, କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କର ନୁହେଁ ସାରା ଦୁନିଆର ଛି ଛି ବା ଅପରିଷ୍କାର ବସ୍ତ୍ରରୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସଫା କରିଦେଉଛି । ଆତମା ରୂପୀ ବସ୍ତ୍ରର ସଞ୍ଚାର ହେବା ଦ୍ଵାରା ଶରୀର ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ମିଳିଥାଏ । ବାବା ଏଭଳି ବିଚିତ୍ର ସେବକ ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ମନମନାଭବ ରୂପୀ ଛୁ ମନର ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସଫା କରି ଦେଇଥାନ୍ତି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଓମ୍ ଶାନ୍ତିର ଅର୍ଥ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଅହମ୍ ଆତମା ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଆତମାର ସଞ୍ଚାର ହେଲା ଶାନ୍ତି । ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନ ଯିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡିନଥାଏ । ଆତମା ସଞ୍ଚାର ଶାନ୍ତସଞ୍ଚାରୁପ, ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନର ନିବାସୀ । ହଁ କିଛି ସମୟ ଏଠାରେ ଶାନ୍ତିରେ ରହିପାରିବ । ଆତମା କହୁଛି - ମୁଁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକର ବୋଝ ଉଠାଇ ଥିକି ଯାଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ନିଜର ସଞ୍ଚାରରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଉଛି, ଶରୀରଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ କର୍ମ ତ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଶାନ୍ତିରେ କେତେ ସମୟ ବସି ରହିବ । ଆତମା କହୁଛି ମୁଁ ଶାନ୍ତି ଦେଶର ନିବାସୀ ଅଟେ । କେବଳ ଶରୀରକୁ ଆସିବା ଦ୍ଵାରା ମୁଁ ବାଣୀରେ ଆସୁଛି ବା କଥାବାରତ୍ତା କରୁଛି । ମୁଁ ଆତମା ଅବିନାଶୀ ମୋର ଶରୀର ବିନାଶୀ । ଆତମା ହିଁ ପାବନ ଏବଂ ପତିତ ହୋଇଥାଏ । ସତ୍ସମ୍ପର୍କରେ ପଞ୍ଚତତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟ ସତତସ୍ପରଧାନ ଥାଏ । ଏଠାରେ ପଞ୍ଚତତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟ ତମୋପରଧାନ ଅଟେ । ସୁନାରେ ଖାଦ ମିଶିବା ଦ୍ଵାରା ସୁନା ପତିତ ହୋଇଯାଏ ପୁଣି ତାକୁ ସଫା କରିବା ପାଇଁ ନିଆଁରେ ପକାଯାଏ, ସେହିଭଳି ଏହାର ନାମ ହେଲା ଯୋଗଅଗ୍ନି । ଦୁନିଆରେ ତ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ହଠଯୋଗ ଆଦି ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ତାକୁ ଯୋଗ ଅଗ୍ନି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଯୋଗ ଅଗ୍ନି ତାକୁ କୁହାଯିବ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ପାପ ଭସ୍ମ ହୋଇଥାଏ । ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଆତମାକୁ ପତିତରୁ ପାବନ କରନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି, ହେ ପତିତପାବନ ଆସ । ଡରାମାର ପ୍ଲାନ (ଯୋଜନା) ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପତିତ ତମୋପରଧାନ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ଏହା କଲ୍ପବୃକ୍ଷ ଅଟେ, ଏହାର ବୀଜ ବାବା ଉପରେ ଅଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ଡାକିଥାନ୍ତି, ବୁଦ୍ଧି ଉପରକୁ ଚାଲିଯାଇଥାଏ, ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ତୁମେ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ, ସିଏ ଏବେ ତଳକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ସିଏ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଆସିବାକୁ ହିଁ ପଡୁଛି । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଧର୍ମର ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ରୂପୀ ବୃକ୍ଷ ଏବେ ପତିତ ତମୋପରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି, ଦୀର୍ଘଶଗୀର୍ଘ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଇଛି । ବାବା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସତ୍ସମ୍ପର୍କରେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ନିବାସ କରନ୍ତି ଏବଂ କଳିଯୁଗରେ ଅସୁରମାନେ ନିବାସ କରନ୍ତି । ବାକି ଅସୁର ଏବଂ ଦେବତାମାନଙ୍କର କେବେ ଲଢେଇ ଲାଗିନାହିଁ । ତୁମେ ଏହି ଆସୁରୀ ଫ ବିକାର ଉପରେ ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ବିଦୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଏହାଛଡା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ହିଂସକ ଲଢେଇ ଆଦିର କଥା ନାହିଁ । ତୁମେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ହିଂସା କରୁନାହିଁ । ତୁମେ କେବେ କାହାକୁ ହାତ ବି ଲାଗାଇ ନଥାଅ । ତୁମେ ଡବଲ ଅହିଂସକ ଅଟ । କାମରୂପୀ କଟୁରୀ ଚଳେଇବା ଏହା ତ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପାପ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି କାମ କଟୁରୀ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ଦୁଃଖ ଦେଇଥାଏ । ତେଣୁ ବିକାରରେ କେବେ ବି ଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମହିମା ଗାନ କରିଥା'ନ୍ତି ନା - ଆପଣ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ... । ଆତମା କହୁଛି ମୁଁ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ତ ଡାକୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ ପାବନ ଆସ । ଯେତେବେଳେ ଆତମା ପାବନ ଥାଏ ସେତେବେଳେ କାହାକୁ ବି ଡାକିନଥାଏ । ତାକୁ ସଞ୍ଚାର କୁହାଯାଏ । ଏଠାରେ ତ ସାଧୁ ସନ୍ଥମାନେ ମଧ୍ୟ କେତେ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ ପାବନ ସୀତାରାମ.... । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ସମୟରେ ସାରା ଦୁନିଆ ପତିତ, ଏଥିରେ କାହାର ଦୋଷ ନାହିଁ । ଏହି ଡରାମା ପୂର୍ବ ପରସ୍ପତ ଅଟେ । ଯେ ପରସ୍ପନ୍ନ ମୁଁ ନ ଆସିଛି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପାର୍ଟ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଭକ୍ତି ତାପରେ ବୈରାଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ବୈରାଗ୍ୟ । ଏହା ହେଲା ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ । ସେମାନଙ୍କର ହେଲା ହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଏବେ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ନୂଆ ଘର ତିଆରି କଲେ ପୁରୁଣା ଘର ପ୍ରତି ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିଯାଏ ନା । ବେହଦର ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏବେ ତୁମକୁ ସଞ୍ଚାର ରୂପକ ଘର ତିଆରି କରି ଦେଉଛି । ଏବେ ତ ନରକ ଅଟେ । ସଞ୍ଚାର ହେଲା ନୂଆ ଦୁନିଆ । ନରକ ହେଲା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ । ଏବେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ରହି ଆମେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ତିଆରି କରୁଛୁ । ପୁରୁଣା କବରସ୍ଥାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଶମଶାନ ଭୂମି ଉପରେ ଆମେ ପରିସ୍ରାବନ ଅର୍ଥାତ୍ ସଞ୍ଚାର ତିଆରି କରିବୁ । ଏହି ଯମୁନାର କୂଳ ଥିବ ଯାହାର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ମହଲ ତିଆରି ହେବ । ଏହି ଦିଲ୍ଲୀ, ଯମୁନା ନଦୀ ଇତ୍ୟାଦି ଥିବ କିନ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯେଉଁଭଳି ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଗ ଇତ୍ୟାଦି ଥିଲା ସେସବୁ ହେଲା ଦନ୍ତ କଥା ଅର୍ଥାତ୍ କାହାଣୀ । ଡରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ନିର୍ଗତ ପୁଣି ଏସବୁ ହେବ । ଯେପରି ତୁମେ ଯଜ୍ଞ, ତପ, ଦାନ ଆଦି କରି ଆସିଛ ସେହିପରି ପୁଣି କରିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ଶିବଙ୍କର ଭକ୍ତି

କରୁଛି, ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରୁଛି । ଏହାକୁ ବୃକ୍ଷଭିତ୍ତି ଭାବେ କୁହାଯାଏ । ଏବେ ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ମାର୍ଗରେ ଅଛ । ଏହା ହେଲା ଅବୃକ୍ଷଭିତ୍ତିରୀ ଜ୍ଞାନ । କେବଳ ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ତୁମେ ଶୁଣୁଛ । ପରଥମେ ପରଥମେ ତୁମେ ଯାହାଙ୍କର ଭକ୍ତି କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲ ସେହି ସମୟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନଥାଏ । କେବଳ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଥିଲ । ତୁମେ ସେତେବେଳେ ବହୁତ ସୁଖୀ ଥିଲ । ଦେବତା ଧର୍ମ ବହୁତ ସୁଖଦାୟୀ ଧର୍ମ ଅଟେ । ଏହାର ନାମକୁ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବା ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ସୁଖ ମିଳେ ହୋଇଯାଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣୁଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଆଉ କାହାଠାରୁ ଶୁଣ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ତୁମର ଅବୃକ୍ଷଭିତ୍ତିରୀ ଜ୍ଞାନ । ବେହଦର ବାବାଙ୍କର ତୁମେ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ । ତେଣୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥର କରମ ଅନୁସାରେ ବର୍ତ୍ତା ମିଳିବ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ସାକାରୀ ସୃଷ୍ଟିକୁ ଆସିଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେବାକୁ ପଡୁଛି । ମୋର କୌଣସି ସ୍ଵାସ୍ଥୀ ଶରୀର ନାହିଁ । ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ପରେ ପୁଣି ଗୀତାଜୟନ୍ତୀ ହୋଇଥାଏ । ସେହିଠାରୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଦେବା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ଏହି ରୁହାନୀ ବିଦ୍ୟା ତୁମକୁ ପରମଆତ୍ମା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ପାଣିର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ପାଣିକୁ କ'ଣ କେବେ ଜ୍ଞାନ କୁହାଯିବ । ପତିତରୁ ପାବନ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ହୋଇପାରିବ । ପାଣି ଦ୍ଵାରା କ'ଣ ପାବନ ହୋଇପାରିବ । ନଦୀ ସବୁ ତ ସାରା ଦୁନିଆରେ ଅଛି । ଏଠାକୁ ତ ଜ୍ଞାନ ସାଗର ଆସି ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ କେହି ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି ତାଙ୍କ ମୁଖରେ ଗର୍ଜନାଦଳ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଭାବନ୍ତି ଏହି ଜଳ ପତିତରୁ ପାବନ କରିବ ଏବଂ ଆତ୍ମା ସାମ୍ରାଜ୍ୟକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଗୋମୁଖକୁ ଯାତ୍ରା କରିଥା'ନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଚୈତନ୍ୟ ଗୋମୁଖ ତ ତୁମେମାନେ ଅଟ । ତୁମ ମୁଖରୁ ଜ୍ଞାନ ଅମୃତ ବାହାରୁଛି । ଗାଈଠାରୁ ତ କ୍ଷୀର ମିଳିଥାଏ । ପାଣିର ତ କଥା ନୁହେଁ । ଏସବୁ ଏବେ ତୁମକୁ ଜଣାପଡୁଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଡରାମାରେ ଯାହା କିଛି ଅରେ ଘଟିଯାଉଛି ତାହା ପୁଣି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଅବିକଳ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ଏକଥା ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଯିଏକି ସମସ୍ତତ୍ଵର ସଦ୍ଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତ ସମସ୍ତେ ଦୁର୍ଗତିରେ ପଡିଛନ୍ତି । ଆଗରୁ ତୁମେ ଜାଣିନଥିଲ ଯେ ରାବଣକୁ କାହିଁକି ଜଳାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବେହଦର ଦଶହରା ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ସାରା ସୃଷ୍ଟି ଉପରେ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି ନା । ଏହି ସାରା ପୃଥିବୀ ହିଁ ଲଙ୍ଗକା ଅଟେ । ରାବଣ କୌଣସି ଏକ ସୀମିତ ସ୍ଵାଧୀନରେ ନାହିଁ । ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ସାରା ସୃଷ୍ଟି ଉପରେ ଚାଲିଛି । ଭକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଚାଲିଥାଏ । ପରଥମେ ଅବୃକ୍ଷଭିତ୍ତିରୀ ଭକ୍ତି ହୋଇଥାଏ ତାପରେ ବୃକ୍ଷଭିତ୍ତିରୀ ଭକ୍ତି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । ଦଶହରା, ରକ୍ଷାବନ୍ଧନ ଆଦି ସବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ପରବ ଅଟେ । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ପରେ କୃଷ୍ଣଜୟନ୍ତୀ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ କୃଷ୍ଣପୁରୀର ସ୍ଵାଧୀନ ହେଉଛି । ଆଜି କଂସପୁରୀରେ ଅଛି କାଲି କୃଷ୍ଣପୁରୀରେ ଥିବା । କୃଷ୍ଣ ଏଠାରେ କେଉଁଠୁ ଆସିବେ । କୃଷ୍ଣ ତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥା'ନ୍ତି । ସିଏ ହେଲେ ପରଥମ ଦୈବୀ ରାଜକୁମାର । ପରଥମେ ସକୁଳକୁ ପାଠ ପଢିବାକୁ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ବଡ ହୋଇଯାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସିଂହାସନର ମାଲିକ ହୁଅନ୍ତି । ବାକି ଏହି ରାସ ଆଦି ତ ସବୁ ହେଲା ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଖୁସି ହେବା ପାଇଁ । କିନ୍ତୁ କୃଷ୍ଣ କାହାକୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇବେ ତାହା କିପରି ହୋଇପାରିବ । ସବୁ ମହିମା ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବାଙ୍କର ଅଟେ ଯିଏକି ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଯଦି କୌଣସି ବଡ ଅଫିସରକୁ ବୁଝାଇବ ତେବେ ସିଏ କହିବେ ଆପଣ ଠିକ୍ କଥା କହୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସିଏ ଆଉ କାହାକୁ ଶୁଣାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ କଥା କେହି ଶୁଣିବେ ନାହିଁ । ବି.କେ. ହେବା ମାତରେ ସମସ୍ତେ କହିବେ କ୍ଷାତ୍ରକୁ ତ ଯାତ୍ରାମନ୍ତ୍ର ଲାଗିଯାଉଛି । ବି.କେ. ନାମ ଶୁଣିବା ମାତରେ ବାସ...ଭାବନ୍ତି ଏମାନେ ଜାଦୁ କରିଦେଉଥିବେ । କାହାକୁ ଯଦି କିଛି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛ ତେବେ କହୁଛନ୍ତି ଏହି ବି.କେ. ଅର୍ଥାତ୍ ବରହମାକୁମାରୀ ମାନେ ଯାଦୁ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ ଏମାନେ ତ କେବଳ ବରହମାଙ୍କୁ ଛଡା ଆଉ କାହାକୁ ମାନୁନାହାନ୍ତି । ଭକ୍ତି ଆଦି କିଛି କରୁନାହାନ୍ତି । ବାବା ତ କହୁଛନ୍ତି, କାହାକୁ ଭକ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ମନା କର ନାହିଁ । ତାହା ତ ଆପେ ଆପେ ଛାଡିଦେବେ । ତୁମେ ଭକ୍ତି କରିବା ଛାଡିଦେଉଛ, ୫ ବିକାରକୁ ଛାଡିଦେଉଛ, ତେଣୁ ଏହା ଉପରେ ହିଁ ଗଣ୍ଡଗୋଳ ହେଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରୁଛି, ଏଥିରେ ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିଘ୍ନ ପଡୁଛି । ଏହା ହେଉଛି ଶିବବାବାଙ୍କର ବେହଦର ଯଜ୍ଞ, ଯାହାଦ୍ଵାରା ତୁମେମାନେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି - ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞରୁ ବିନାଶର ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାକୃତିକ ହୋଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହେବ ସେତେବେଳେ ତ ତୁମେ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ରାଜ୍ୟ କରିବ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ କହିବେ ଆମେ କହୁଛ ଗାନ୍ଧି ହେଉ ଆଉ ଏହି ବରହମାକୁମାରୀ କହୁଛନ୍ତି ବିନାଶ ହେଉ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରଚିତ ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞରେ ସ୍ଵାଧୀନ ହୋଇଯିବ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ନିଆଁ ଲାଗିବାର ଅଛି । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ ଆସିବ । ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସୌରୀୟ ସଦୃଶ ପଣି ହୋଇ ଶେଷ ହୋଇଯିବେ । ବାକି ଆତ୍ମାମାନେ ବଞ୍ଚିଯିବେ । ଏକଥା ତ କେହି ବି ବୁଝିପାରିବେ ଯେ ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ଅଟେ । ଏବେ ବେହଦର ହୋଲିକା ହେବାକୁ ଯାଉଛି ଯେଉଁଥିରେ ଶରୀର ସବୁ ଦାହ ହୋଇଯିବ । ବାକି ଆତ୍ମାମାନେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଘରକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଅଗ୍ନିରେ ପଡିବା ଦ୍ଵାରା ବସ୍ତୁ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ ନା । ଶୁଦ୍ଧତା ପାଇଁ ହିଁ ହୋମ ଇଚ୍ଛାଦି କରିଥା'ନ୍ତି । ତାହା ସବୁ ହେଲା ଶାରୀରିକ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵର୍ଗ କଥା । ଏବେ ତ ସାରା ଦୁନିଆ ସ୍ଵାଧୀନ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବିନାଶ ପୂର୍ବରୁ ନିଶ୍ଚିତ ସ୍ଵାଧୀନ ହୋଇଯିବା ଦରକାର । କାହାକୁ ବି ବୁଝାଇଲା ବେଳେ ପରଥମେ କୁହ ସ୍ଵାଧୀନ ପରେ ବିନାଶ ହେଉଛି । ତେବେ ବରହମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ସ୍ଵାଧୀନ ହେଉଛି । ପ୍ରଜାପତି ତ ବିଶ୍ଵାତ ଅଟନ୍ତି ନା । ଆଦିଦେବ ଏବଂ ଆଦିଦେବୀ । ଜଗତ ଅମ୍ବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ମନ୍ଦିର ରହିଛି । କେତେ ମେଳା-ମହୋତ୍ସବ ହେଉଛି । ତୁମେମାନେ ଜଗତ ଅମ୍ବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ଜ୍ଞାନ-ଜ୍ଞାନେଶ୍ଵରୀ ଅଟ, ପୁଣି ରାଜ-ରାଜେଶ୍ଵରୀ ହେବ । ତୁମେମାନେ ବହୁତ ଧନବାନ ହେଉଛ ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କଠାରୁ ଦୀପାବଳୀ ଦିନ ବିନାଶୀ ଧନ ମାଗୁଛ । ଏଠାରେ ତ ତୁମକୁ ସବୁ କିଛି ମିଳିଯାଉଛି । ଆୟୁଷ୍ମାନ ଉବ, ପୁତ୍ରବାନ ଉବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମର ଆୟୁଷ ୧୫୦ ବର୍ଷ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେତେ ଯୋଗ ଲାଗାଇବ ସେତେ

ଆୟୁଷ ବଢ଼ିଚାଲିବ । ତୁମେ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇ ଯୋଗେଶ୍ଵର ହେଉଛ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ଭୋଗେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି । କୁହା ମଧୁସ୍ତ ଯାଏ ଭଗବାନ ଆସି ବିକାରୀ, ମଇଳା ବସ୍ତ୍ରରେ ଧୋଉଛନ୍ତି..... । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଧୋବା ମଧୁସ୍ତ କହୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ଆସି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସଫା କରୁଛି ପୁଣି ତୁମକୁ ଶରୀର ମଧୁସ୍ତ ନୁଆ ଶୁଦ୍ଧ ମିଳିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସାରା ଦୁନିଆର ଆତ୍ମାରୁପୀ କପଡ଼ାକୁ ସଞ୍ଚରୁଛ କରିଦେଉଛି । କେବଳ ମନମନାଭବ ହେବା ଦୃଢ଼ାରା ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ଏହା ଛୁ ମନ୍ତ୍ର ଅଟେ ନା । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି । ଏହା କେତେ ସହଜ ଉପାୟ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ପାବନ ହୋଇଯିବ । ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧୁସ୍ତ କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରକାରର କଷ୍ଟ ତୁମକୁ ଦେଉନାହିଁ । କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ତୁମର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଉତ୍ଥାନ ହେଉଛି ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବକ ଭାବରେ ଆସିଛି । ତୁମେମାନେ ହିଁ ତାକୁଥିଲ ହେ ପତିତ ପାବନ ଆସ । ଏଠାକୁ ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କର । ଆରଛା ପିଲାମାନେ, ମୁଁ ଏବେ ଆସିଛି ତେବେ ସେବକ ହେଲି ନା । ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ବହୁତ ପତିତ ହୋଇଯାଉଛ ସେତେବେଳେ ବହୁତ ଜୋରରେ ଚିତ୍କାର କରୁଛ । ତେଣୁ ମୁଁ ଆସିଯାଉଛି । ମୁଁ କଳ୍ପ କଳ୍ପ ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି ମନ୍ତ୍ର ଦେଉଛି । ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମେ ପାବନ ହୋଇଯିବ । ମନମନାଭବର ଅରଥ ମଧୁସ୍ତ ରହିଛି - ମନମନାଭବ, ମଧୁସ୍ତାଜୀଭବ ଅରଥାତ୍ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ଏଠାକୁ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ରାଜ୍ୟ ନେବା ପାଇଁ ହିଁ ଆସିଛ । ରାବଣ ପୁରୀ ପରେ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀ ଆସିବ । କଂସପୁରୀ ପରେ କୃଷ୍ଣପୁରୀ ହେବ । ତୁମକୁ କେତେ ସହଜ କରି ବୁଝାଯାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଠାରୁ ମୋହ ତୁଟାଇଦିଅ । ଏବେ ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ପୁରଣ କରିଲୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରି ନୁଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବା । ଯୋଗ ଦୃଢ଼ାରା ହିଁ ତୁମର ପାପ କଟି ଚାଲିବ । ସେତିକି ସାହାସ ରଖିବା ଦରକାର । ସେମାନେ ତ ବ୍ରହ୍ମଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି, ଭାବୁଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମଙ୍କରେ ଲୀନ ହୋଇଯିବୁ । କିନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମ ତ ରହିବାର ସ୍ଥାନ ଅଟେ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତପସ୍ୟାରେ ବସିଯାଆନ୍ତି । ଭାବନ୍ତି ବାସ୍ ଆମେ ବ୍ରହ୍ମଙ୍କରେ ଯାଇ ଲୀନ ହୋଇଯିବୁ । କିନ୍ତୁ କେହି ତ ଫେରି ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇବା ଦୃଢ଼ାରା ପବିତ୍ର ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତା' ଦୃଢ଼ାରା ଜଣେ ବି କେହି ଯାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ତ ଏଠାରେ ନେବାକୁ ହିଁ ହେବ । ବାବା ଆସି ସତ୍ୟ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ସତ୍ୟଶକ୍ତିର ସ୍ଥାପନା ସର୍ତ୍ତା ବାବା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ରାବଣ ଆସି ପୁଣି ମିଥ୍ୟାଶକ୍ତି କରିଦେଉଛି । ଏବେ ଏହା ହେଲା ସଂଗମଯୁଗ । ଏଥିରେ ତୁମେ ଉତ୍ତମରୁ ଉତ୍ତମ ହେଉଛ ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ କଉଡ଼ିରୁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ହେଉଛ । ଏହା ହେଲା ବେହଦର କଥା । ଉତ୍ତମରୁ ଉତ୍ତମ ମନୁଷ୍ୟ ହେଲେ ଦେବତାମାନେ । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ବସିଛ । ତୁମକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କଲାବାଲା ଉତ୍ତରୁ ଉତ୍ତର ବାବା ଅଟନ୍ତି । ଉତ୍ତରୁ ଉତ୍ତର ସଞ୍ଚରଣର ସମ୍ପତ୍ତି ତୁମକୁ ଦେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ତୁମେ ସବୁ କଥା କାହିଁକି ଭୁଲି ଯାଉଛ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମନେ ପକାଅ । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ବାବା କୃପା କର ତେବେ ଆମେ ଭୁଲିବୁ ନାହିଁ । ଏହା କିପରି ହୋଇପାରିବ । ବାବାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମେ ପତିତରୁ ପାବନ ହୋଇଯିବ । ମୋର ମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲ ନା । ବାକି ଆଶୀର୍ବାଦ କ'ଣ କରିବି । ଆରଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସମ୍ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ବାବାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚାଲି ନିଜକୁ କଉଡ଼ିରୁ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ସମ୍ବୁଦ୍ଧିରେ ରହି ନିଜର ଆତ୍ମାରୁପୀ ବସ୍ତ୍ରକୁ ସଞ୍ଚରୁ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜର ନୁଆ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ପୁରୁଣା ଘର ପ୍ରତି ବୈରାଗ୍ୟ ରଖିବାକୁ ହେବ । ନିଶା ରହୁ ଯେ ଏହି ପୁରୁଣା କବରସ୍ଥାନ ଉପରେ ହିଁ ଆମେ ପରିସ୍ଥାନ ତିଆରି କରିବୁ ।

ବରଦାନ:-

ସଂଗମଯୁଗର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚିତ୍ରକୁ ସମମୁଖରେ ରଖି ଭବିଷ୍ୟତର ଦର୍ଶନ କରୁଥିବା ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହୁଅ । ଭବିଷ୍ୟତ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ସଂଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତିର ଅନୁଭବ କରୁଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ଦୁଇ ମୁକୁଟଧାରୀ, ସିଂହାସନ ଏବଂ ତିଳକଧାରୀ ତଥା ସର୍ବ ଅଧିକାରୀ ମୂରତ ହେଉଛ । ଭବିଷ୍ୟତରେ ତ ସୁନା ଚାମଚ ମୁଖରେ ଥିବ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛ । ତୁମମାନଙ୍କର ଜୀବନ ହିଁ ହୀରା ହୋଇଯାଉଛି । ସେଠାରେ ତ ସୁନାର ବା ହୀରାର ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲିବ କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ବାପଦାଦାଙ୍କର କୋଳର ଝୁଲଣାରେ ବା ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖର ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲୁଛ । ତେଣୁ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖି ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତିର ଅନୁଭବ କର ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- କର୍ମ ଏବଂ ଯୋଗର ସନ୍ତୁଳନ ହିଁ ପରମାତ୍ମ ଆଶୀର୍ବାଦର ଅଧିକାରୀ କରିଦିଏ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***